

Kongresszusi beszámolók

Debreceni Nephrologiai Napok

HYPERTONIA ÉS NEPHROLOGIA 2005; 9 (3-4):224-229.

Beszámoló a Magyar Nephrológiai Társaság 2005. évi Nagygyűléséről

Reusz György

Társaságunk idei (huszonkettedik) Nagygyűlését november 3-5 között, Sopronban tartotta. A kongresszus szervezésének megítélt feladatát *Ferenczi Sándor* főorvos úr pályázta meg és nyerte el. Itt egy kis kitérőt tennék. Ismerve Ferenczi főorvos úr habitusát, halk szavát, csendes, udvarias modorát, szerénységét, első gondolatom az volt, hogyan fog megküzdenni az előtte álló akadályokkal, csapdák-
kal? Ha most a kongresszus után újra végigpergetem a kongresszus szervezésével kapcsolatban (általam) megismert tényeket, lépéseket, küzdelmeket, azt kell mondanom: kiváló szervezőként, diplomataként, de nem utolsó sorban harcos oroszán módjára dolgozott.

Első lépésként új helyszínt keresett és talált. Ez már önmagában sem könnyű feladat. Az egyre sűrűbb társasági programok miatt a lehetséges időpont megtalálása is elhúzódott, majd az abban az időpontban szabad helyszínek felmérésekor kiderült, hogy azok többsége már foglalt. A helyszín pedig nagymértékben meghatározza a kongresszus sikerét. Végül olyan helyszínt talált, amelyik egyrészt be tudta fogadni az egyre népesebb nephrologus közösséget, másrészt korszerű és mégis családias környezetet és hangulatot biztosított.

A korábbi évek tapasztalatait a szervezők az idei kongresszus megtervezésében is kamatoztatták. Idén – a tavalyi évtől eltérően – már pénteken elindult a nővér szekció, így az ő program-

juk, továbbképzésük újra a kongresszus súlypontjába került. A bőséges kínálat miatt a program elég feszített volt, ami nagy felelősséget rótt az üléselnökökre, akik sokszor minden igyekezetük ellenére is tetemes csúszással voltak kénytelenek szembenézni. A csúszások zöméért viszont az élénk diskusszió volt a felelős, ami részben célja is az ilyen rendezvénynek.

Néhány adat

A Nagygyűlésen összesen regisztrált 470 résztvevő volt, ebből 196 szakdolgozó, 274 orvos; 99 előadás és 22 poszter hangzott el. A korábbi évek gyakorlatához hasonlóan magas volt a nővéri és szakdolgozói arány, és külön öröm, hogy közülük sokan már kongresszus első napjától csatlakoztak hozzánk.

A tudományos programról

A korábbi évek gyakorlatához híven idén is az ünnepélyes megnyitón került sor a Társaság díjainak átadására.

A Társaság idén is egy külföldi és egy hazai tudóst tüntetett ki **Korányi-díjjal**. A Magyar nephrológia támogatásában nemzetközi szinten kifejtett munkásságáért a Korányi-díj külföldi kitüntetettje *Prof. Dr. Joel D. Kopple* (University of California, USA) lett. A nephrológia területén kifejtett fáradhatatlan szervező munkájáért, a Korányi-díj magyar kitüntetettje **Kár-**

páti István tanár úr lett. A Korányi-díjasok előadásai méltó emléket állítottak a nagy magyar tudósoknak.

A Társaság további díjazottjai:

A **Tudományos Bizottság** által 2005-ben meghirdetett pályázatokra – jelezve a magyar nephrológia és főképpen az utánpótlás nevelésében elért eredményeket a korábbiaknál nagyobb számú, igen értékes pályázat érkezett. Ezért a Bizottság az egyes kategóriákban kénytelen volt a díjat megosztani.

„Az Év Legkiemelkedőbb Nephrologiai Tudományos Közleménye (alapkutatás)” nyertesei:

A díjat megosztva **Hamar Péter** és **Masszi András** kapta meg, az alábbi közleményekben játszott meghatározó szerepükre való tekintettel:

Hamar P, Song E, Kokeny G, Chen A, Ouyang N, Lieberman J. Small interfering RNA targeting *Fas* protects mice against renal ischemia-reperfusion injury. *Proc Natl Acad Sci USA* 2004. 101:14883-14888.

Masszi A, Fan L, Rosivall L, McCulloch CA, Rotstein OD, Mucsi I, Kapus A. Integrity of cell-cell contacts is a critical regulator of TGF-beta 1-induced epithelial-to myofibroblast transition: role for beta-catenin. *Am J Pathol* 2004. 165 (6):1955-1967.

„Az Év Legkiemelkedőbb Nephrologiai Tudományos Közleménye (klinikai kutatás)” nyertesei (szintén megosztott díjjal) **Kocsis István** és **Szabó László**. A díjat az alábbi közlemények alapján nyerték el:

Kocsis I, Györfy B, Németh E, Vásárhelyi B. Examination of Hardy-Weinberg equilibrium in papers of Kidney International: an underused tool. *Kidney Int.* 2004; 65 (5):1956-1958.

Szabó L, Lombay B, Borbás E, Bajusz I. Videourodynamic in the diagnosis of urinary tract abnormalities in a single center. *Pediatr Nephrol.* 2004; 19: 326-331.

„A Magyar Nephrologiai Társaság Tudományos Különdíja 2005-ben”. E díjat a példás csapatmunkában, több központban történt tudományos együttműködés keretében megalkotott nemzetközi jelentőségű közlemény szerzői kapták.

Pintér I, Mátyus J, Czégány Z, Harsányi J, Homoki M, Kassai M, Kiss E, Kiss I, Ladányi E, Lócsey L, Major L, Misz M, Nagy L, Polner K, Rédl J, Solt I, Tichy B, Török M, Varga G, Wágner G, Wórum I, Zsioldos B, Póto L, Dérczy K, Wittmann I, Nagy J. Analgesic nephropathy in Hungary: the HANS study. *Nephrol Dial Transplant.* 2004; 19: 840-843.

Kutatásfejlesztési Pályázat nyertesei:

Kovács Tibor

Pécsi Tudományegyetem ÁOK II. sz. Belklinika és Nephrologiai Centrum

Molnár Miklós Zsolt

Semmelweis Egyetem Pszichonefrológiai Munkacsoport

Ujhelyi László

Debreceni Egyetem OEC I. Sz. Belklinika Nephrologiai Tanszék

Az Oktatási Bizottság javaslatára *Az Év Legkiemelkedőbb Nephrologiai Továbbképző Közleménye díjat* az alábbi hiánypótló munka nyerte el:

Haris Ágnes, Polner Kálmán, Arányi József: Elektrolit-rendellenességek differenciáldiagnosztikája. *Metabolikus alkalosis.* *Hypertonia és Nephrológia* 2004; 8: (1) 43-48.

A Magyar Vese Alapítvány nevében *Rosivall* professzor úr adta át díját.

Az alapítvány *Ezüst Plakett Díját Székely Krisztina* kapta. *A Hársing László-Díjat* megosztva **Fekete Andrea** és **Masszi András**, *a Taraba István-Díjat Kocsis István és Wágner Zoltán.*

Rövid technikai szünetet követően megkezdődött a „hétköznapi munka”. A korábbi évek gyakorlatának megfelelően az egyes előadás-összefoglalókat a kongresszus megnyitásakor már kézbe kaptuk, így azok a későbbiekben is hozzáférhetők, idézhetők, ezért e helyütt a programnak csak egy nagyon rövid és szubjektív ismertetésére vállalkozhatom, hangsúlyozva azt, hogy a hazai tudományos műhelyek aktivitásának köszönhetően mind a klinikusok, mind az alapkutatással foglalkozók mind pedig a szakmai továbbképzésre vágyó társszakmák képviselői találhattak igényüknek megfelelő előadást, illetve szekciót.

A program rögtön egy mindig aktuális témával, az akut veseelégtelenség problémakörével foglalkozó szimpóziummal kezdődött, melyet a primer és szekunder glomerulopathiák blokk követett. Ezután következett a hemodialízis főtéma, délután pedig a poster szekció, majd programot a közgyűlés zárta

Markáns és hangsúlyos volt a vesebetegség progressziója és a cardiovascularis szövődmények blokk, melyet a hypertonia pathogenesis és terápiája szimpózium követett. A péntek délelőttöt a microalbuminuria jelentőségét bemutató szimpózium zárta, neves külföldi és hazai előadók felvételével.

A délutánban a bőség zavarával kellett megküzdenünk, az endothelfunkció-zavarok és a vesebetegség blokk *Haller* professzor (Hannover) kiváló bevezető előadásával, ezzel párhuzamosan

indult a szakdolgozók programja, ami szintén nem lett volna érdektelen számunkra (szövődmények dialízis kezelés során, a vesebeteg-gondozás jelentősége), hiszen biztosak kell legyünk abban, hogy legközelebbi munkatársainkkal közös nyelvet beszélünk, közös gyakorlatot folytatunk.

A fő programnál maradvá a peritonealis dialízis, a transzplantáció, illetve a poszter szekció állt még délután azon nem kisszámú érdeklődők rendelkezésére, akik bírták erővel és diszkussziós készséggel. Megjegyzendő, hogy Társaságunk elnöke minden szekcióban jó példával járt elől, ahol a vitát élénkíteni, színesíteni kellett.

A következő nap témái mind-mind külön diszkussziót érdemelnének: a tápláltsági állapot, mortalitás morbiditás összefüggései vesebetegségben, a renalis anaemia, a kalcium- és foszforanyagcsere zavar mind olyan témák, melyekben évről évre új felfedezések születnek, és melyek ismerete és ismertetése alapvető a betegek életminőségének és megfelelő ellátásának szempontjából.

Az első nap nyitófogadással, a második munkanap a bankettel zárult. A nyitófogadást „nyitányaként” szép koncertet hallhattunk, melyen Zséda andalította el dalaival a társaságot, ezt követően pedig történelmi környezetben szentelhetjük magunkat a kulináris élményeknek. A banketton talpalávaló biztosította hogy a Társaság nagy, közös élményanyaga tovább gazdagodjon.

E beszámoló zárásaként szeretnénk megköszönni mindazoknak a munkáját, akik a kongresszus szervezésében és kivitelezésében segítséget nyújtottak. Külön köszönet jár a kongresszus-szervezőnek *Szalma Mártának* és felkészült csapatának, akik mindig rendelkezésre álltak.

Végül álljon itt néhány, a kongresszust felidéző néhány kép.

Ferenczi Sándor főorvos úr, a kongresszus elnöke

Jole D. Kopple átveszi a Korányi-díjat

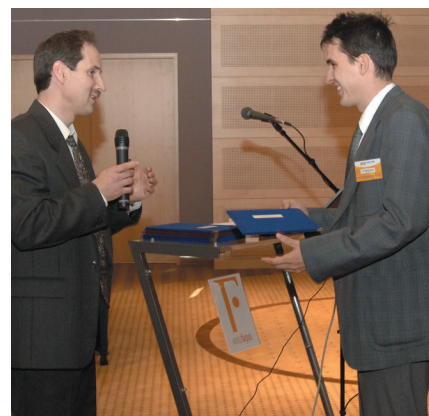
Kárpáti István a Korányi-díj magyar kitüntetettje

Hamar Péter a legjobb elméleti közlemény kategóriájában kapott megosztott díjat

Masszi András a legjobb elméleti közlemény kategóriájában kapott megosztott díjat

Kocsis István a legjobb klinikai közlemény kategóriájában elnyert díját veszi át

Nagy Judit a multicentrikus vizsgálat keretében született analgetikus nephropathiát bemutató közleményért nyert különdíjat veszi át

Kovács Tibor a kutatásfejlesztési pályázaton nyert díjat

Ujhelyi László a kutatásfejlesztési pályázaton nyert díjat

Székely Júlia a Magyar Nephrológiai Alapítvány ezüstplakettjét veszi át

Fekete Andrea és Masszi András a Magyar Vese Alapítvány Hársing László-díjának kitüntetettjei

Kocsis István és Wagner Zoltán a Magyar Vese Alapítvány Taraba István-díjának kitüntetettjei

Haris Ágnes a legjobb továbbképző közlemény díjazottja

DR. KÁRPÁTI ISTVÁN

(Debrecen, 1955. 10. 29.)

SAKMAI ÖNÉLETRAJZ

Orvosdoktori diplomáját a debreceni OTE-en 1981-ben szerezte meg. Az egyetem elvégzése után a debreceni OTE I. Sz. Belgyógyászati Klinikára nevezték ki, ahol azóta is dolgozik.

Belgyógyász szakképesítést 1986-ban, nephrologiai szakorvosi képesítést 1991-ben szerezte. 1986-ban egyetemi tanársegédnek, 1992-ben egyetemi adjunktusnak, majd 2005. szeptemberben egyetemi docensnek nevezték ki.

I. Gyógyítás. Részt vesz az általános belgyógyászati és a nephrologiai betegellátásban egyaránt. 1981-től teljesít általános belgyógyászati és intenzív terápiás ügyeket. 1982-től nephrologiai-dialízis készenléti ügyeletet lát el. 1984-től vesz részt a régió nephrologiai konzíliumainak biztosításában. 1991-től vezet nephrologiai szakrendelést. 1992-től nevezték ki belgyógyászati ügyeletvezetőnek. 1994-től osztályvezetőként dolgozik az I. Sz. Belgyógyászati Klinikán és a Klinika Dialízis Osztályán.

II. Oktatás. Az *orvostanhallgatók* oktatásában 1981 óta vesz részt (belgyógyászati és nephrologiai gyakorla-

tok, konzultációk). 1990-től több diplomamunka témavezetője. 2004. áprilisa óta az egyetem akkreditált PhD-oktatója. Oktat a DEOEC Egészségügyi Főiskola gyógytornász szakán (2000-től) és a Főiskola Nyíregyházán működő mentőtiszt szakán (2001-től). A nővérképzésbe 1986-ban kapcsolódott be. 1991-től a dializáló nővéreknek konzultációkat és előadásokat tart. 1998-tól megszervezte a régióhoz tartozó nephrologiai szakápolók évenkénti továbbképzését. Rendszeresen tart továbbképző előadásokat egyetemen, továbbá a Debreceni Akadémiai Bizottság nephrologiai rendezvényein és egyéb regionális és országos kongresszusokon. 1995-től indította el az Egyetemen az évenként 4-5 napos országos nephrologiai posztgraduális továbbképzést: a Debreceni Nephrologiai Napok

A Magyar Nephrologiai Társaság felkérésére 2003-tól évente 2 alkalommal „Korszerű Nephrologiai Ismeretek” címmel országos szakvizsga-előkészítő tanfolyamot szervez a Semmelweis Egyetem Sebészeti és Transzplantációs Klinikán. 2003-tól megbízást kapott az I. Sz. Belgyógyászati Klinika posztgraduális továbbképzési feladatának ellátására, illetve az ezzel kapcsolatos minőségbiztosítási feladatokra. Oktatói és oktatásszervezői munkája alapján 1998-ban a Magyar Nephrologiai Társaság vezetősége az Oktatási Bizottság elnökevé választotta, amely feladatkör betöltésére 2002-ben újabb négyéves ciklusra megválasztották.

III. Önálló szakmai profil. Önálló szakmai profilja az akut és a krónikus veseelégtelenség témaköre. A rhabdomyolysis és a koleszterinembolisatio során fellépő veseelégtelenséget a hazai irodalomban először írta le. A több mint 21 éves nephrologiai konziliáriusi tevékenysége és a 13 éves önálló szakrendelése során, továbbá a közel 11 éves osztályvezetői klinikai *gyógyító* munkájában az akut és krónikus veseelégtelenség különös hangsúllyal szerepelt. Gyógyító munkánk színvonalának emelésére megbízást kapott a je-

lenleg is működő, akkoriban új művese-állomás szakmai munkájának megszervezésére, amely osztály működése az akut és krónikus veseelégtelenségben szenvedő betegek kezelésében/túlélésében fordulatot hozott.

IV. Tudományos munka. *Tudományos kutatási területe* az uraemiával járó immundeficiencia, a dializátorok és az erythropoietin immunológiai hatásainak, továbbá a lipid- és a homocisztein-anyagcsere vizsgálata. PhD értekezését is e témában védte meg „summa cum laude” minősítéssel („A lipid- és homocisztein anyagcsere valamint az oxidatív stressz vizsgálata hemodializált betegekben”).

Az elmúlt 24 év során számos tudományos belgyógyászati és nephrologiai kongresszuson és kurzuson vett részt.

55 közleménynek/könyvrészletnek (16 angol nyelvű) és 254 előadásnak (46 angol nyelvű) a szerzője, ill. társszerzője. Három könyvet szerkesztett. A közlemények összesített *impakt faktora*: 19,726. Idézhető absztraktok *impakt faktora*: 48,429. Összesített *impakt faktor*: 68,155. Hivatkozások (CI) száma: 47 (35).

Számos Tudományos társaság tagja, illetve vezetőségi tagja, többek között Magyar Nephrologiai Társaság, European Dialysis and Transplant Association, International Society of Nephrology, Debreceni Akadémiai Bizottság Nephrologia és Hypertonia Munkabizottság, Magyar Belgyógyász Társaság, Magyar Hypertonia Társaság), Debreceni Akadémiai Bizottság Nephrologia és Hypertonia Munkabizottság, Hypertonia és Nephrologia c. folyóirat szerkesztő bizottság.

VI. Szakmai díjak. Krompecher István emlékérem (1976), „A Legjobb Tudományos Előadás” (1994), „Eprex pályázat első helyezettje” (1995), Taraba István-díj (2000), „Az Év Legkiemelkedőbb Nephrologiai Tudományos Közleménye” díj (2002), „A Magyar Nephrologiai Társaság Kutatásfejlesztési Pályázatának 2004. évi nyertese”, „Korányi Sándor-díj”.

JOEL D KOPPLE
a Magyar Nephrologiai Társaság
2005 évi Korányi Sándor
díjazottja

Kopple professzor, mint a Korányi Sándor díj külföldi kitüntetettje, a legmagasabb magyar nephrologiai elismerést 2005. novemberében, Sopronban az MANET Nagygyűlésen vehette át Társaságunk elnökétől, Túri Sándor professzortól. A díj odaítélésének alapszabálya szerint a kitüntetést az a nem magyar nephrologus kaphatja, aki nemzetközileg kiemelkedő szakember és kutató és munkássága során a magyar nephrologiát is támogatja. A MANET vezetősége Kopple professzort az említett feltételek figyelembe vételével a díj odaítélésére egyhangú döntéssel tartotta érdemesnek.

A díjazott eddigi életútja kiemelkedő, amit az alábbiak szerint lehet röviden összefoglalni:

1938. március 26-án született Chicagóban (USA), nő, 4 gyermeke van. Orvosegyetemi tanulmányait a Chicagói Egyetemen végezte, 1962-ben ka-

pott diplomát. Belgyógyászati, majd nephrologiai szakképesítéseit a Chicagói, majd Wadsworthi (Los Angeles) orvostudományi központokban szerezte. Diplomát szerzett klinikai hipertóniából (specialisation in clinical hypertension, 2002) és klinikai táplálkozásból (clinical nutrition, 1980).

1982-től a Harbor-UCLA Orvostudományi Centrum, Los Angeles, Nephrologia és Hypertonia Divíziójának vezetője, jelenleg is.

1978-tól a Népegészségtan professzora. Ugyancsak 1978-tól mind a mai napig vezetője a Krónikus Dialízis Központnak, a Harbor-UCLA Orvostudományi Centrumban.

15 amerikai és nemzetközi társaság tagja, (nephrologia, hipertonia és anyagcsere társaságok) ezeken belül többféle vezetői pozíciót is betöltött, legtöbbször tudományos bizottsági tagként szerepelt, többnek elnöke, vagy alelnöke volt. A Nemzetközi Vese Alapítványnak 1979 óta tagja, 1996 és 1998 között az alelnöke, 1998-tól 2000-ig az elnöki tisztet töltötte be. Ő az alapítója az International Society for Renal Nutrition and Metabolism társaságnak. 33 nemzetközi konferenciának volt szervezője vagy elnöke. 8 nemzetközi lapnak dolgozott a szerkesztő bizottságában, többek között a Mineral and Electrolyte Metabolism-nak, a Nephron-nak, a Seminars in Dialysis-nek. Számos nagy nemzetközi lapnak bírálója, többek között a Kidney International-é, a J of Clinical Investigation-é, a New England J of Medicine-é.

27 díjban vagy kitüntetésben részesült, többek között 1988-ban, Franciaországban Louis Pasteur díjat, 1996-ban az International Society for Renal Nutrition and Metabolism Thomas Addis emlékérmét, 2000-ben

Olaszországban a Malpighi emlékérmét kapta meg.

383 közlemény, 14 könyvfejezet szerzője, és 2 könyve jelent meg.

Kopple professzor legjelentősebb felfedezései a veseelégtelenségben szenvedő betegek táplálkozásával és anyagcseréjével kapcsolatosak, amelyek közül az alábbiak gyakorlati szempontból is nagyon fontosak.

Randomizált, kontrollált vizsgálatban munkatársaival kimutatta, hogy a 20 g fehérjét tartalmazó Giordano-Giovanetti diétának nincs előnye a 40 g fehérjét tartalmazó diétával szemben végstádium veseelégtelen betegekben, sőt viszonylag gyakran vezet fehérje-kalória alultápláltsághoz (protein-calorie malnutrition).

Munkacsoportjával számos úttörő vizsgálatban jutottak olyan új adatokhoz, melyek hozzájárultak a fehérje-kalória alultápláltság patomechanizmusának kiderítéséhez és első között vizsgálták a növekedési tényező szerepét az állapot kezelésben.

Amikor felvetődött annak lehetősége, hogy a nagyobb mennyiségű fehérje és az aminosav bevitel a szervezetbe renalis hyperperfúziót okozhat, ami hozzájárulhat a veseelégtelenség progressziójához, Kopple professzor munkatársaival egy sor vizsgálat eredményével fontos adatokat szolgáltatott annak tisztázásához, hogy a fehérjék és aminosavak milyen hemodinamikai hatásaikkal vesznek részt a szóban forgó jelenség kialakulásában.

Kopple professzor a magyar nephrologia magas színvonalának elismerője és támogatója. Reméljük, hogy ilyen irányú aktivitására még sokáig számíthatunk.

Sonkodi Sándor